

Stichting Amma Lamai

Contactadres:
Y. Horevoorts-Neuleman
Molenbeek 11
8171 EN Vaassen
tel. 0578- 575141
info@ammalamai.org
www.ammalamai.org
b.g.g. 055-5338290

Tine Haaima
48 Bowalewatte
Augustawatte
Peredeniya
Sri Lanka
Tel. 0094 812217995
IBAN: NL54ABNA0531358119
BIC: ABNANL2A
te Apeldoorn
e-mail: tine@ammalamai.org

Peredeniya, december 2020

Yubowan vanuit Sri Lanka,

Het afgelopen jaar is een bijzonder jaar, ik denk dat dit over de hele wereld eigenlijk wel zo is, ook Sri Lanka is zwaar getroffen door het Corona virus.

De eerste golf leek snel onder controle door een compleet straatverbod, winkels waren gesloten en iedereen moest verplicht thuisblijven. De levensmiddelen werden met vrachtwagentjes aangeboden. Vooral de dagloners schieten er enorm bij in, want geen werk betekent geen inkomsten en géén eten.

De regering adviseerde tijdens de eerste Corona periode om zoveel mogelijk in de eigen tuin of in bakken of lege rijstzakken de eigen groente te gaan verbouwen. Hiervoor werden gratis zaadjes beschikbaar gesteld, en vele

gezinnen aten na een tijdje groenten uit eigen tuin. Een succesvolle actie.

Onze jackfruitboom is erg geliefd, we kregen geregeld vraag naar de voedingsrijke vruchten, die op verschillende manieren bereid en gegeten kunnen worden. Goed als vleesvervanger, groente of dessert, afhankelijk van de rijpheid van de vrucht. Soms was dit voor een gezin de enige maaltijd per dag.

Wij verbouwen zelf groenten, o.a. spinazie, tomaten en boontjes. De kokosnootboom geeft ons genoeg vruchten voor eigen gebruik, kokos wordt in veel curries gebruikt. Van onze bananenbomen konden we genoeg bananen uitdelen.

Het toerisme en alles wat er direct mee te maken heeft, hotels, taxi's en chauffeurs, alles ligt helemaal stil. Beperkt vliegverkeer, en wie het land in komt moet gelijk twee weken in quarantaine.

De scholen zijn gesloten, het onlineonderwijs is helaas niet voor iedereen weggelegd, zeker hier in de buurt zijn de kinderen gewoon thuis en wordt er geen onderwijs gevolgd. Even leek het erop dat het weer wat beter zou gaan, met name voor de dagloners, het werk trok weer aan, maar toen kwam de tweede golf. Deze keer met veel meer besmettingen en opnieuw een straatverbod in vele gebieden. Met name Colombo, Negombo en Kurunagele. In de buitenwijken rondom Kandy is alles compleet gesloten. Gelukkig is Kandy zelf nog open, maar we houden afstand en het mondkapje blijft geboden.

In de afgelopen periode hadden we twee aanstaande moeders. **Ambiga** was in april bevallen van een tweeling en deed afstand van de babies. Hierover schreef ik al in de vorige nieuwsbrief. Ze is naar haar ouders teruggegaan maar helaas werd ze weer ziek en lag ze regelmatig in het ziekenhuis, het was ernstig. We konden haar bezoeken en namen eten of wat ze nodig had mee. Al snel kreeg ze het verdrietige bericht te horen dat de dokters niets meer voor haar konden doen. Onverwachts snel is Ambiga op 6 september overleden, nog maar 28 jaar jong.

Sunethra en Ratnamenneka, onze hulpen hier in huis, waren aanwezig bij de begrafenis. Zij waren erg onder de indruk van de thuissituatie van Ambiga. Zo verschrikkelijk arm, geen water en stroom, geen ramen en deuren in hun huis.

We zijn blij dat we haar tijdens het verblijf hier een warme en fijne plek hebben kunnen geven. De tweeling is intussen 7 maanden oud en ze groeien goed. We verwachten dat zij binnenkort lokaal geadopteerd gaan worden, tot die tijd verblijven ze in Tikiri Sevene, het staatskindertehuis.

De tweede moeder in de afgelopen periode was **Chaturani**, zij is een jonge vrouw van 27 jaar en studente. Ze kwam in juni bij ons en ze was 6 maanden zwanger. Volgens haar wist niemand van haar zwangerschap, en wilde ze dit ook zo houden. Ze koos ervoor om afstand te gaan doen van de baby. Vanwege complicaties is ze lang in het ziekenhuis geweest, inmiddels is ze bevallen van een gezonde zoon, waarvoor een adoptiegezin hier in Sri Lanka is gevonden. Haar moeder heeft steeds contact gehouden en Chaturani is na de bevalling met moeder naar huis gegaan. Ze heeft haar examen gedeeltelijk kunnen afmaken en zoekt nu een geschikte baan.

Begin augustus toen ik het hek beneden bij ons huis wilde afsluiten, gleeed ik uit en klapte mijn voet dubbel. De voet was erg gezwollen en pijnlijk en ik dacht dat die zwaar gekneusd was, een Röntgenfoto wees echter uit dat mijn voet net boven mijn enkel gebroken was. Gelukkig geen gips maar een speciale schoen met spalk, die ik drie maanden heb gedragen. De eerste weken veel rust gehouden en maar kleine stukjes gelopen, autorijden was niet mogelijk. Gelukkig waren onze bouwjongens, Sunil en Aruna, altijd bereid om te rijden. Het thuiszitten en weinig kunnen doen is niet mijn ding.

Nu draag ik nog een korte enkelbrace en mag ik weer autorijden. Ondanks alles was het toch mogelijk om door te gaan met de bouwwerkzaamheden van de huisjes waaronder aanbouwen en sanitaire voorzieningen.

De familie Gayan is een jong gezin met 5 jongens, de vader is ziek. Zij wonen al twee jaar illegaal op een stukje land in Hantana, in een zelfgemaakte hut van stokken, modder en plastic. Ze hadden de hoop om uiteindelijk wel legaal te kunnen bouwen op deze plek. Helaas was dit niet het geval, zij kregen op gegeven moment bericht dat alles binnen een maand zou worden geruimd.

Met hulp van ons is het gelukt om in een naburig dorp een stukje grond met een klein huisje voor hen te vinden. Bestaande uit kamer, keuken, wc en voorzien van elektriciteit. Niet te beschrijven hoe blij het gezin was met hun eigen nieuwe stekje, waar ook de vijf jongens genoeg ruimte hebben om te spelen. Zodra ze erin konden verhuisden ze gelijk!

Foto links: oude situatie, Foto rechts: Een kamer van het nieuwe huisje

Ook voor **de familie Janaki**, vader moeder en drie kinderen hebben we een huisje kunnen bouwen, inclusief een wc binnen en een slaapkamer voor de beide dochters.

Deze familie ging voorheen bij de bovenburen naar het toilet, een flink eind verderop. De kinderen gingen vanwege de Corona-situatie niet naar school,

en hielpen dagelijks mee met het sjouwen van stenen en zand vanaf de weg naar hun huis. Ook de vader, die een dagloner is, ging om de dag werken om geld te verdienen om zijn gezin te eten te geven, en andere dag thuis aan de slag. In 20 dagen was hun huis compleet!

Foto vooraf de bouw en rechts is het huisje klaar. Midden achter staat Tine, met mondkapje.

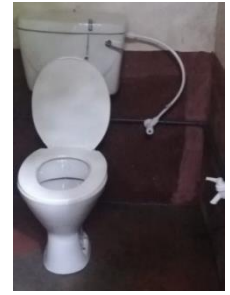

Voor het gezin **Chamara Harsini**, bestaande uit vader moeder en dochter, hebben we naast het huis van zijn ouders een kamer en keuken gebouwd. Opdat ze hun eigen plekje hebben in het dal hier in de buurt. Voordat het materiaal op z'n plek was waren we vier dagen verder. De locatie was moeilijk te bereiken, geen gewone weg maar springend over keien van de één op de ander rots met een zak zand of twee cementblokken op de rug. Bijna niet voor te stellen om daar te wonen, maar de familie is blij met hun eigen stekkie.

In Hantana kwamen twee verzoeken **voor een wc**, meestal maken we een hurk-wc maar de aanvraag voor deze mensen was een gewone wc, dit vanwege hun handicaps. Eén vrouw was blind en de andere gedeeltelijk verlamd. Ook op vele andere plaatsen hebben we een wc

kunnen bouwen, het meeste werk is het ingraven van de 3 betonnen wc-ringen, het uitgraven gebeurt handmatig en is zwaar werk.

Vanuit Hantana theeplantage kregen we het verzoek van een familie voor een huis, fam. **Ravichandare**. Dit gezin leeft in pure armoede, als het regent is er geen droog plekje voor de kinderen, de leeftijden variëren van 10 maanden tot 6 jaar. Wij waren in de buurt aan het bouwen voor een ander gezin toen we dit gezin tegen kwamen. Zodra de kinderen ons zagen werd er gebedeld om eten.

We hebben regelmatig iets voor hun meegebracht, en voor moeder etenswaar om te koken. Een trieste situatie, soms aten ze één keer per dag. Hier is meer hulp nodig dan we nu kunnen bieden. In de buurt wordt ook regelmatig iets aan deze kinderen gegeven, maar de meeste mensen in deze wijk zijn zelf arm. Op het moment dat we zouden beginnen met een huis, kregen we het bericht dat er geen officiële toestemming was. Wat een teleurstelling, de situatie is op dit moment uitzichtloos. Zodra er meer duidelijkheid is, zullen we alsnog snel beginnen met een huisje voor hen.

Eind oktober was er opnieuw een straatverbod van kracht op vele plekken in Sri Lanka. We hebben toen voorgesteld aan onze bouwers **Sunil en Aruna** om de werkzaamheden aan hun eigen huis af te maken. De één helpt de andere en inmiddels is het dak van Sunil klaar (foto 3) en ook een extra slaapkamer voor z'n zoon.

Nu zijn ze bezig met het huis van Aruna om ook daar een slaapkamer en uitbreiding van de huiskamer (foto 4) te maken (Foto 1 en 2). Zodra het kan en veilig is, kunnen ze weer volop aan de slag gaan. We zijn erg blij met onze bouwers, het zijn vakbekwame en betrouwbare jongens.

Kaliani blijft gesponsord, zo ook Tharindu, Dilkie en Nawodia (Onderstaand foto's van links naar rechts). We blijven hen volgen met noodzakelijke ondersteuning. En momenteel met voedselpakketten vanwege de Corona-situatie.

Eind november kreeg ik een uitnodiging van de **Nederlandse ambassade** voor deelname aan een online meeting, speciaal voor Nederlanders die in Sri Lanka wonen. We spraken met de ambassadeur Mevrouw Tanja Gonggrijp. Tijdens deze bijeenkomst werd informatie uitgewisseld over de situatie in Sri Lanka. Het was prettig om vele bekende gezichten te zien en we wisselden uit over de werkzaamheden en hoe die verlopen. We herkenden de problemen van meer mensen die op straat gaan bedelen en aankloppen bij Nederlanders die in Sri Lanka wonen. Dat dit dagelijks gebeurt kon ik bevestigen.

Vanwege de Corona-situatie en onze veiligheid houden we de laatste tijd het buitenhek op slot, zodat de mensen niet opeens voor de deur staan. Op afstand kunnen we de mensen te woord staan en we kijken goed wie we binnen kunnen laten of spreken af om later op de dag terug te komen. Bijvoorbeeld om de voedselpakketten op te halen, het is soms niet aan te slepen. We hebben veel gezinnen in nood kunnen helpen, onder andere door de huishuur te betalen, zij worden anders gedwongen hun onderkomen te verlaten.

De verzoeken om hulp blijven komen en de wachtlijst groeit. Met lede ogen zien we dat de armoede erg is toegenomen vanwege de Corona-situatie. Mensen vertellen dat ze kostbaarheden die ze bezitten naar de bank hebben gebracht in ruil voor geld om eten en drinken te kunnen kopen. We kunnen helaas lang niet aan alle vragen voldoen, dat geeft soms een machteloos gevoel.

V.l.n.r. Amma Lamai team Ratnamenneke, Kanti, Sunetra en Tine met voedselpakketten, diverse groenten om uit te delen. Op de achtergrond (links) een lading afvalhout die we af en toe krijgen van timmerbedrijf Williams voor eigen gebruik maar ook om uit te delen.

Heel fantastisch en hartverwarmend is de trouwe support vanuit Nederland in de afgelopen maanden, want mede door al deze extra donaties die we mochten ontvangen, was het mogelijk om veel mensen te bereiken. Wat doet dat goed om zoveel betrokkenheid te ervaren.

Hopelijk komt er snel een oplossing en een betere tijd wat de Corona-situatie betreft, en gaat het voor iedereen volgend jaar weer beter. Natuurlijk wil ik iedereen heel hartelijk bedanken voor alle giften en steun die ik het afgelopen jaar van jullie mocht ontvangen. Dankjewel van ons allemaal.

Als laatste wens ik jullie toch een hele fijne Kerst en een heel Voorspoedig 2021.

Warme groet,

Tine

Informatie van het bestuur: Indien u deze rondschrijfbrief per mail wilt ontvangen, kunt u dit doorgeven aan de secretaris: w.dehen@chello.nl

Informatie over Amma Lamai en de projecten kunt u ook lezen op de website www.ammalamai.org

Aangesloten bij Stichting Mondial Apeldoorn, Platform voor ontwikkelingssamenwerking.

Stichting Amma Lamai is erkend door de belastingdienst als ANBI.

Uw bijdrage blijft welkom op IBAN: NL54ABNA0531358119 BIC: ABNANL2A.

Indien u contact wenst na een donatie, neemt u dan contact met ons op of vermeldt uw naam en adres op de overmaking van de bank. We kunnen geen adressen traceren sinds de invoering van de IBAN-codes, en daarmee soms niet persoonlijk bedanken.